

Sv. Jan ve svém prvním listě píše: „Bůh je láska.“ Tato slova platí o Ježíšovi. Ježíš je láska. Všude z něho vyvěrá láska. Tu v něm potkáme vždy. Ale chceme také rozjímat o tom, kde je její horoucí a vyzářující střed. Láska ke všemu, co dýchá a žije, ke všemu, co Otec stvořil, co se zrcadlí v jeho podobenstvích. Ježíše vede láska, když vidí opuštěný zástup těch, kteří byli jako ovce bez pastýře. Láska silná a velkodušná. A láskou jsou vedena jeho slova: „**POJĎTE KE MNĚ VŠICHNI, KDO SE LOPOTÍTE A JSTE OBTÍŽENI, A JÁ VÁS OBČERSTVÍM.**“ To je láska jistá si svou nevyčerpatelnou silou.

Srdce našeho Spasitele Ježíše je pro nás nejvyšším vzorem. Chvalozpěv ze svátku nazývá Ježíšovo Srdce svatyní Boží štědrosti a bohatým pramenem milosrdenství a milosti. Když se Ježíš zjevil sv. Markétě Marii Alacoque, stěžoval si, že křesťané mají k němu málo lásky a vděčnosti. Ale náš Spasitel, nezustal jen při výčitkách. Jeho nesmírná láska k nám

jej vedla k tomu, že dal bohatá zaslíbení těm, kdo budou uctívat jeho Srdce. Ta zaslíbení pramení z lásky k nám, kteří máme být jeho bratry a sestrami zde i na věčnosti. Proto se také nevyplní na těch, kdo by se snažili dosáhnout těch zaslíbení jen z vypočítavosti, bez lásky k Ježíši.

Například rodinám, kde se uctívá Srdce

Páně životem v pokorné službě, vzájemné lásce a v pokoji, slibuje Ježíš své zvláštní požehnání. Tedy nestačí jen pověsit na zeď obraz Srdce Páně, popřípadě jej vyzdobit květinami a zapálit před ním svíčky. To je úcta

čistě povrchní a z takové úcty nemá nic ani Ježíš, ani rodinní příslušníci. Celým životem podle vzoru Ježíšova mu musíme prokazovat úctu, vděčnost a lásku, jinak o nás platí: „*Lid tento mne ctí jen ústy, ale svým srdcem je ode mne daleko!*“

Milí farníci, chtějme se víc přiblížit k Ježíšovi, ať bude pro nás zdrojem nejen radosti, ale především spásy.

P. Jarosław

POUŤ TERCIÁŘŮ SEKULÁRNÍHO FRANTIŠKÁNSKÉHO ŘÁDU NA SVATOU HORU

Stalo se již tradicí, že v měsíci květnu vyrážíme s našimi sestrami a bratry na Mariánskou pouť na Svatou Horu u Příbrami. Tuto pouť iniciovali v r. 2016 terciáři z Plzně jako oblastní pouť pro západní část Čech. Od začátku se jí však účastní i terciáři SFR z celé České republiky. Lákalo je toto tradiční a promodlené poutní místo, kde Matka Boží otvírá náruč všem přicházejícím poutníkům a oni mohou spočinout v její blízkosti.

Při letošní pouti, která se konala v neděli 8. května, nás ze Sušice doprovázel kapucín bratr Samuel a plzeňští terciáři přijeli v doprovodu jejich duchovního asistenta otce Jana Nepomuka Svobody OFM.

Ze Sušice jsme odjížděli po požehnaní na cestu od bratra Petra Petřivalského OFMCap. a v 11 hod. jsme se zúčastnili místní nedělní mše svaté na Svaté Hoře, která se konala venku a při které byla pokřtěna i jedna místní katechumenka.

Po mši svaté jsme měli hodinku času na oběd a občerstvení a také popovídání a sdílení s terciáři z ostatních spo-

lečenství a pak jsme společně vyšli na křížovou cestu pod bazilikou a střídali se v modlitbě u jednotlivých zastavení. Naši pouť jsme zakončili u Toufarova kříže, kde nám otec Jan Nepomuk Svoboda OFM udělil požehnaní na cestu. A moc milé bylo také přání od bratra Samuela všem maminkám, které právě tuto neděli slavily svůj svátek.

Celou neděli nás provázela Panna Maria svou ochranou a Pán dopřál krásný slunečný jarní den.

Anna Brigita Blažková

CHVÁLÍME PÁNA RÁDI!

Jak se dostat ze současné krize? Možná skrze chválu. Tato slova jsem slyšela, když jsme po skončení prvních chval na Zdouni v podání Dua AMDG s účastníky radostně spočinuli před kostelem a možná ve vnitřním nádvoří Božím...

Duch sv. – aktivní Boží přítomnost – se nám dal poznat o Vánocích v tomto kostele hojně! Aktivní přímělnou modlitbou sloužili přítomní kněží Jan Wirth a Tomas van Zavrel. Malované oči zdejšího jezulátka jako by zářily a téměř vypravovaly

o něžnosti a prostotě, a zároveň síle, která se chce darovat. Jak ale přistoupit na tuto logiku? Možná chvály otevírají duši i srdce moderního člověka.

Když pater Jenda myslel, že Mouřelec není pro takovou akci vhodné místo, brala jsem to jako hozenou rukavici – pater Wirth pamatuje charismatickou obnovu už v době předrevoluční a s jejími čelními protagonisty se vídá stále. Tak vlastně otec Tomas i Lenka Křištofová přijeli na domácí půdu. Oba jsou výborní muzikanti

i zpěváci a poslední roky jezdí po méně i více odlehlých místech, aby se taktomodlili a žehnali kraji i zdejšími lidem.

Nyní se vrátí 27. 5. v 19.00 h do Ka-sejovic a 17. 6. do Zbynic, kde doprovodí nejdříve biřmování a poté vystoupí ještě s chválami.

Tak pokud máte také touhu chválit Pána, nechat se zasáhnout jeho láskyplnou přítomností a vydaností, tak se k nám připojte!

Poznámka pod čarou: v neděli jsem se zúčastnila závěrečné oslavy narozenin Mons. A. Pintíře a ten vyprávěl, jak po uvolnění v roce 1968 začali v Sušici mše s kytarou a „*To anděl kámen odvalil, bylo to za časného rána, když trumpeta začala hrát, to anděl kámen odvalil,*“ byla pro ně, jako mládež, naprostý hit. Měla jsem

slzy v očích při tomto vyprávění, protože přesně takhle mi to vyprávěla maminka. V Horažďovicích se také v té době stala členkou kytarového uskupení, které funguje dodnes... a protože v sedmdesátých letech se nesmělo konat náboženství, tak zdejší děkan Klas vedl děti právě těmito písněmi. Pro mamku to byl nádech něčeho krásného a svobodného.

Je čas protrhnout oblaka pochybností a důvěřovat Duchu sv., že Česká republika se nakonec ze všech těch krizí vymotá. A my možná chceme být u toho! Možná Ti malí Ukrajinci, kteří nám přistáli za branami škol, se večer modlí za své chlebodárcy a učitele. Možná tu jejich modlitbu Česká republika tak potřebuje, jako oni potřebují naší pomoc.

Jiřina Panušková

POZDRAV OD BR. NEHEMIÁŠE

Určitě si ještě pamatujete, že v sušické kapucínské komunitě s námi nějaký čas trávil br. Nehemiáš. Přebíráme text z kapucínského zpravodaje, kde Nehemiáš přibližuje, jak se mu v Itálii daří. Třeba vás z toho něco zaujme. Tady začíná jeho vyprávění...

Začnu naší cestou do Itálie. Proběhla klidně. Ze Sušice jsme vyjeli 19. 3. před 4. ranní hodinou, po mši sv. Kromě pauzy na snídani jsme si udělali ještě další přestávku u jednoho jezera, s krásným výhledem na Alpy. Další zastavení pak bylo u sestry kapucínky Ráchel ve Florencii – milé přijetí, vynikající oběd z Prozřetelnosti, prohlídka kláštera a chvilka u kávy. K bratřím do Spello jsme dorazili akorát před osmou, na večeři. Následovala neděle, dopolední mše sv., čas s Radkovými přáteli, našimi terciáři. Bratři Dismas a Radek tu zůstali do pondělí, byl jsem s nimi ještě v Assisi, především v kryptě baziliky sv. Františka, potom na obědě u našich bratřích na kurii v Assisi.

Ten den odpoledne už mě čekal krát-

ký rozhovor na Zoomu se sekretářkou jazykové školy pro cizince: Accademia Lingua Italiana, kterou založil prof. Angelo Chiuchiu. Druhý den jsem měl vstupní test a následující den, 22. 3., mě připojili ke skupině, která už druhý týden fungovala. Je velmi pestrá: dvě mladé Čiňanky Mia a Abigail, Ruska Aša, asi v mém věku, pak Američanka Joen (ta už skončila a místo ní je tu jiná – Pamela). Dále pak dva minorité z Indie, jejichž jména si netroufnu napsat; Afričanky: sestra Weily z Guinei,

foto ještě ze sušického kláštera

Olga a Blandine z Burkina Faso. Dále dva františkáni, Korejec Matteo a Ambrosius z Rakouska. Po týdnu přibyli ještě starší manželé z Německa (ti už také skončili), Angličanka (překvapivě) – Francesca. Další týden se přidal ještě americký kněz Jeffrey a učitelka Claire z Irska.

Škola je kvalitní, ovšem i dost náročná, dost mě to pohltilo. Mají dobré metody učení, vše se střídá, přednost má aktuální situace před knihou, a hlavně nás nutí mluvit. „Když něco nevíš, musíš se umět zeptat.“ Učení je interaktivní, otázky jsou velmi žádoucí; naopak používání mobilu, překládání si sám, či jiné jazyky jsou nežádoucí – „solo italiano“. Učí nás vnímat jazyk kontextuálně i v souvislosti s italskou kulturou. Nikdy jen tak oddělená slova, slovesa, či položené fráze; profesorky Maria Paciotti (většinou) a někdy Silvia Nardinocchi vše opisným způsobem vysvětlují a komentují a i tím se učíme. Dostáváme úkoly domů, ty bývají písemné. Někdy cvičení, ale často i různá témata, která se další den prezentují. Člověk si to sice nemusí napsat, ale pak to taky ze sebe nemusí vysoukat, a navíc profesorky ten papír chtějí (opraví to a tím se zas něco naučíme). Školu jsem měl zpočátku na měsíc, další mi přidali,

takže teď mi zbývají asi tři týdny (protože oktáv byl volný). Nelituji žádného času, který jsem jazyku věnoval v ČR, zmínil se tím náraz, který bych asi jinak neustál, přece jen už nejsem nejmladší. Co mě hodně vadí, je, že tu jsou pořád nutné ve vnitřních prostorech respirátory (někde už to zrušili, ale ve školách většinou zůstaly).

Už jsem si celkem zvykl, přestože se mi to tu zatím dost střídá... Během týdne bý-

vám u bratří na kurii v Assisi, kde denně chodím od 9 do 13 hodin do té školy, na víkend jsem ve své komunitě. Naše komunita ve Spello je mezinárodní: fra Wojciech, kvardián je z Polska, pak Ital Giovanni (ten je i v provinční radě), Manuel z Indie a já. Před Velikonocemi k nám přibyl ještě fra Carlo Maria, který v posledních dvanácti letech působil v Amazonii. K tomu tu s námi jsou ještě dva italské kandidáti, Ricardo a Massimiliano. Manuel z Indie je hodně odlišné mentality, ale snaží se moc a zvykáme si postupně všichni na sebe.

Spello je hezké, milé a též starobylé městečko, stačí se projít uličkami a hned na člověka začne zdejší prostředí působit úplně samo. Když tu zrovna není moc turistů, tak je tu pokoj a řekl bych, v podstatě rodinná atmosféra. Máme tu

velice pěknou a trochu divoce rostoucí zahradu (a to je právě krásné), hodně stromů, zvlášť olivovníky. Bratři chovají minimálně 20 slepic, vajíčka dávají i farníkům, naopak lidé nám tu dávají skoro všechno. Nedávno fra Giovanni říkal, že mu stačí občas dokoupit nějaké ovoce a zeleninu, ostatní že dostaneme, většinou zbývá i pro slepice! Základ pro nedělní oběd zpravidla někdo done-

se, stačí to pak buďto dokončit, anebo jen ohřát.

Bratří na nedělní a sváteční mše jezdí i do blízkého roztomile maličkého městečka Collepino, jednou už jsem tam byl s fra Carlem. Hodně chodí žehnat domy, rodiny apod.

V Assisi je 15 bratří; kvardián fra Marco, je zároveň provinční vikář, též Simone, magistr postnoviců a studentů je

v radě. Pak fra Boniface z Indie je tu vikář; dále bratři Italové a Sardi: Daniele, Mario, Maurizio, Pierangelo, Paolo, Claudio, Davide, Walter, Dorian, Cristian a dva černoši, Stephen ze Zambie a Alex z Burkina Faso.

Samozřejmě občas se tu (i ve Spello) objevují i další bratři, např. studenti z Viterba. Ke komunitě patří ještě fra Carlos Acacio Consalves, který působí ve farnosti Santa Maria Maggiore, kam též každý týden v úterý chodíme na mši sv., nešpory a adoraci s farníky. Zde je též v hrobce bl. Carlo Acutis. Velmi jsem si oblíbil toto místo, kde se to „krásné staré“ snoubí s „mladým svěžím“...

Občas býváme na mši sv. a třeba i nějaké přednášce v pozoruhodném místě naší druhé komunity: „*Domus Laetitia*“ v Assisi, kde jsou spíše starší bratři. Zde se mi moc líbí a na mne působí mozaika od P. Marco Ivana Rupnika (vše si na netu snadno najdete, když budete chtít).

Květná neděle u nás byla s průvodem z ulice ke kostelu – všude bylo hodně větví z oliv a palm. Ve středu v 18 h večer před Zeleným čtvrtkem byla v katedrále sv. Rufína „missa chrismatis“, které jsme se s bratry také účastnili (prý to tu tak bývá). Na Zelený čtvrtek jsem byl ještě s br. Stephenem v kostele sv. Petra v Assisi; Velký pátek odpoledne pak už společně u sester ve Spello a večer ve 21 h kdo chtěl, tak mohl na křížovou cestu po městě. Bílou sobotu, tedy vigílii Vzkříšení, jsme slavili společně s našimi sestrami v Assisi a byla to vpravdě „*liturgia cappuccinata*“ (tedy byly trochu zmatky). Po obřadech bylo krátké pohoštění, každý musí ochutnat aspoň symbolicky kousek z „velikonoční

holubice“ – colomba. Boží hod byl u nás v kostele San Severino ve Spello, tak jako neděle, ale poněkud slavnostněji, tedy zpěvy apod., vůbec se tu hodně zpívá a je velký rozdíl mezi mšemi ve všední dny a nedělními.

Na velikonoční pondělí nás navštívil Mons. Domenico Sorrentino, biskup pro Assisi, Nocera Umbra a Gualdo Tadino (Spello však už patří do diecéze Foligno). Několikrát nás navštívil také místní farář don Diego Cassini. V pondělí je 25. 4. je tu velký svátek, oslavy konce II. světové války, proto škola začíná až

v úterý.

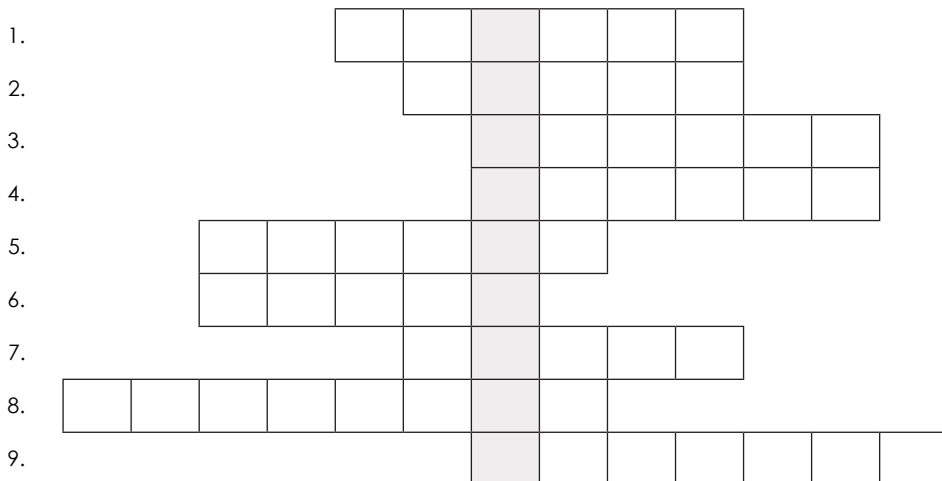
Sice je to vše stále pro mne fakt hodně náročné, trochu paradoxní a dost mě to překvapuje; zároveň jsem tu však zatím velmi rád. Stále mě baví ta itaština; mohl bych poslouchat pořád něco, někoho. Bratři v Assisi jsou zvyklí dlouho vykládat a většinou je u toho i fajn atmosféra. A i když se třeba začnou hádat, nakonec se tomu společně zasmějí, emoce jsou tu projevované spontánně a silně.

Normálně u toho odpočívám, trochu horší je, když mám něco vyjádřit. Ale už čím dál více rozumím a káva, víno, limoncello mi k mluvení hodně pomáhá. Jsem také rád, že se zde každý den mohu modlit namísto „*A neuved' nás v pokušení...*“ slova: „*A neopouštěj nás v pokušení...*“ Modlím se a toužím, abychom co nejdříve mohli oslavovat konec III. světové války. Zdravím všechny zatím dílem z Assisi a dílem ze Spello.

br. Nehemiáš

V tajence se dozvíte jméno patrona ministrantů, který žil ve 3. století.

1. Zlatý tácek na hostie.	6. Nejmenší černá část ministrantského obleku.
2. Zlacená nádoba na víno.	7. Velká kniha liturgie.
3. Bílá část ministrantského obleku.	8. Nádoba pro uchovávání eucharistie.
4. Stoličky pro přísluhující.	9. Velká černá část ministrantského obleku.
5. Kulatý oplatek ke konsekraci.	

Výsledky posílejte na e-mail: **marek.ondra5@email.cz**

Tajenka z dubnového čísla: **Terezie od Kříže**.

Výhru získává paní Marie Zahradníková.

Gratulujeme!!!

Křížovku tentokrát vytvořil Ondra Marek, 12 let.

PŮST CHLAPŮ

Stalo se dobrým zvykem, zejména pro muže zadané, ale i nezadané, v postní době zavést společenství, které se nazývá Půst chlapů.

Jsem nezadaný nebo spíše svobodný, ale to je téměř každý kněz. Avšak ženy, nebo spíše to jiskření, se nám také líbí. Toto je však společenství bez nich. Chci o tom psát.

Tak do toho: Musí se ráno vstát! A tak ve 4.25 h zvoní tentokrát ne nepřijemný zvuk budíku.

Něco na sebe hodit, umýt se a hurá do děkanského kostela. Tam už ve tmě, prozářené pouze ohněm svící, sedí temné postavičky v lavicích.

Jsou tam kněží, buď otec Jan nebo otec Jarostaw, kteří se mezi námi snaží

neusnout a soustředit se na své myšlenky. Je to těžší, než by se Vám zdálo.

A pak už se rozproudiv hovor, o ženách, o Kristu, o Panně Marii. Ale i o problémech s nimi. To víte, jak zpívá Wabi Daněk: „Kluci to taky nemaj lehký...“ Ale bez těch holek by nám asi bylo moc smutno.

Poté nastává mše svatá. To už nás osvětluje světlo a my se zapojujeme do bohoslužby. Zpíváme, modlíme se, sloužíme...

A na závěr nás některé čeká snídaně na faře, kdy už po kávě začínáme fungovat a bavíme se. Je to taková zbožná pánská jízda. No a venku už se rozednívá a my jdeme za svými drahými polovičkami.

Milan Kotál

ZE SUŠICE ZA ŘEKOU...

Co se u nás událo? V neděli (24. 4.) proběhla mše sv. za velkorysý skautské asistence: připomínku Božího milosrdenství jsme spojili se svatým Jiřím, patronem skautů. A ve středu 27. dubna jsme si vyslechli přednášku PhDr. Marka Brčáka, Ph.D. o kapucínských terciářích v baroku a o náboženských bratrstvech. Terciáři tak objevili kus své historie, ale i nám se trochu víc otevřely obzory, třeba ohledně bratrstva „Ježíš, Maria, Josef“.

V pátek (29. 4.) k nám přijela další ukrajinská rodina. V tuto chvíli tedy u nás bydlí čtyři maminky a pět dětí: pocházejí z Kyjeva, z Oděsy a ze Záporoží. Děkujeme všem, kdo lidem prchajícím před válkou pomáháte.

Na 1. května připadla pouť k Panně Marii Bolestné-Sušické, hlavním celebrantem byl br. Jan, liturgii hudebně doprovodil soubor Ensemble 1631 z pražské Lorety, jako poutník se mše sv. účastnil i br. Kryštof. Na druhý den br. Damián a Petr odjížděli do Brna na „školení“ ohledně

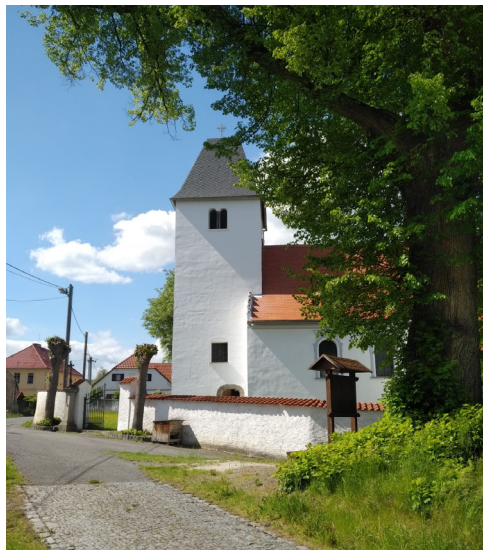
sociálních sítí, které si za čtrnáct dní ještě „zopakovali“. V úterý 10. května v rámci Večerů pro muže mluvil o. Jan Wirth o pokoře a v sobotu (14. 5.) jsme se velmi rádi připojili k oslavě narozenin o. Adolfa Pin-

tře. Děkujeme za povzbuzení jak při mši sv., tak při obědě na farní zahradě, i při vzpomínání a zpívání u Matky Boží. Br. Samuel pak na čas zmizel do Krkonoš, kde pomáhá při setkání kapucínských provinciálů z různých zemí.

Ve středu 18. května u nás proběhla

pouf: o slavnosti sv. Felixe jsme přivítali františkánského novokněze, o. Marka Vilímka, který k nám přijel z Plzně. Liturgii krásně obohatila chválová kapela společně

čerství Jozue. A kdo chtěl, mohl přijmout novokněžské požehnání: no, stála se na ně fronta... Vzhledem k tomu, že na mši sv. navazovalo setkání terciářů, tak jsme si o. Marka trochu „zprivatizovali“ a maličko „vyzpovídali“. S velkou otevřeností mluvil o své rodině i o cestě svého obřazení. Na druhý den proběhl historický

první výlet klientů domova důchodců na klášterní zahradu. V milé atmosféře jsme pozorovali zvláště rybičky, ale také jsme zjistili, že jeden z návštěvníků jistý čas bydlel přímo naproti klášteru.

V neděli (22. 5.) se br. Petr nachomýtl ve Zbynicích, kde formou obnovy v Duchu svatém probíhá příprava na biřmování. Trochu v tom má prsty o. Jan Wirth, Bětka Kononová a zpěvem či přímlovnou modlitbou přijeli posloužit i Sušičtí. A kdybyste to nevěděli, 24. května, kdy si františkánská rodina připomíná Posvěcení baziliky sv. Františka, jsme slavili půlku latinu br. Samuela. Zrovna tady měl i pracovní setkání br. provinciál se svou radou, takže se počet gratulantů navýšil.

Velmi se těšíme z toho, že se v současné době pracuje na zповědní chodbě. Děkujeme všem, kdo mají trpělivost přicházet do „zповědního provizoria“ v křobovce a refektáři. Zároveň se snad i přibližuje termín opravy klášterní střechy.

A co vyhlížíme? Oslavu 20. výročí kněžského svěcení o. Jarostawa, těšíme se z prvního svatého přijímání dětí. Za dveřmi je další Cappuccino (4. 6.) a pomaličku připravujeme Noc kostelů (10. 6.). Zatím to u nás vypadá na nějaký odpočinkový, nenáročný program.

bratří kapucínů

OTEVŘENÝ ANDĚLÍČEK 2022

• • •

Třetí sezóna Otevřeného Andělíčka byla zahájena o uplynulém víkendu 21. 5. – 22. 5. 2022. U příležitosti Sušických slavností 2022 bylo mimořádně otevřeno i v sobotu od 14.00 do 16.00 hodin. V neděli jsme otevřeli již tradičně ve 14.00 hodin. O tomto víkendu navštívilo Andělíček více než 200 lidí. Všem návštěvníkům přijemnilo nedělní odpoledne hudební vystoupení Pavla Janouška a Jana Majera. Zahráli osvědčené písně staré kytarovky. Tento rok bychom chtěli oslovit místní hu-

debníky a umělce, aby se zapojili do aktivít spojených s Andělíčkem. Počátečním cílem našeho projektu bylo vybírání peněz na opravu Andělíčka, vzácné kulturní památky. Postupem času jsme zjistili, že se nám na Andělíčku líbí a nejsme rozhodně sami. Přicházejí mnozí lidé, kteří si chtějí v kapli odpočinout a u Andělů strázných načerpat sílu. Mnozí lidé ze Sušice přijdou a říkají, že na Andělíčku nebyli desítky let. Někdo v tichosti přijde, posadí se a rozjímá. Jiný obdivuje architekturu. Další

přispěje na opravu kaple. Na místo přicházejí lidé ze všech koutů naší republiky. A nejen to, přicházejí i z Německa, Ukrajiny, naposledy dokonce areál navštívily studentky z Utahu. Naším cílem je nabídnout všem lidem klidné místo, kde se mohou přiblížit Bohu. Kapli můžete navštívit také při letošní Noci kostelů v pátek 10. června. Máme pro Vás otevřeno každou neděli od 14.00 do 16.00 hodin, až do konce září 2022. Mše svatá je každý čtvrtek od 18.00 hodin. Těšíme se také na tradiční Slavnost Těla a Krve Páně (Boží tělo) s průvodem okolo Andělíčku, letos 16. června.

Ve spolupráci s farností Sušice nadále probíhá sbírka finančních prostředků na opravu areálu. Návštěvníkům Andělíčku můžeme nabídnout také drobné dárky a oplatky z Andělíčku. Dřevěné andělíčky nám od našich začátků zdarma dodává

pan Karel Tittl, známý velhartický řezbář. Chtěl bych poděkovat všem dárcům finančních prostředků. Dnešní doba opravám moc nepřeje, ale i přesto nadále probíhají jednání týkající se plánované opravy kaple Andělů Strážných. Děkuji všem, kdo pomáháte!

Čeněk Šebesta a přátelé Andělíčku

facebook.com/PrateleAndelicku

KAPLE ANDĚLA STRÁŽNÝCH V SUŠICI
OTEVŘENÝ
ANDĚLÍČEK
KAŽDOU NEDELI OD 14-16 HODIN
DO KONCE ZÁŘÍ 2022

foto: Marek Štefanec

foto: Jan Kocem

- Út 31. 5.** **Vikariátní setkání kněží;** v 9.00 h jste zváni na společné slavení mše sv. v děkanském kostele a společnou modlitbu.
- So 4. 6.** **Hořícké pašijové hry;** srdečně Vás zveme na pašijové hry v sobotu
So 11. 6. 4. června od 20.30 h a také v sobotu 11. června od 16.30 h, 20.30 h.
Slavnostní zahájení a mše sv. v 18.30 h (4. 6.) se uskuteční v kostele sv. Kateřiny na náměstí v Hořicích na Šumavě.
- So 4. 6.** **Ministrantská schůzka na faře;** pravidelné setkání ministrantů na faře
So 18. 6. a v kostele v sobotu od 9.30 do 11.30 h. Těší se na Vás otec Jarostaw a katecheta Vojtěch.
- Ne 5. 6.** **Svatodušní vigílie s lucernáři;** vigílie se uskuteční v kostele sv. Mikuláše v Kašperských Horách od 21.00 h.
- Pá 10. 6.** **Noc kostelů;** letošním mottem je verš 42,9 z knihy Žalmů. „*Za dne af Hospodin dává svou milost, celou NOC mu budu zpívat a chválit ho.*“
Podrobný program naleznete na již brzy na webu farnosti nebo na webu akce www.nockostelu.cz.
- Ne 12. 6.** **Svatost bířmování;** diecézní biskup Mons. Vlastimil Kročil bude **udílet při mši svaté v 10.00 h** ve farním kostele sv. Václava svátost bířmování.
Pozor, pravidelná mše sv. v 9.00 h nebude, je přesunuta na 10.00 h.
- Út 14. 6.** **Farní rada;** setkání farní rady se uskuteční v 19.00 h na faře v Sušici.
- Čt 16. 6.** **Slavnost Těla a Krve Páně na Andělíčku;** všechny zveme na mši sv. na Andělíčku od 18.00 h, po které bude následovat eucharistický průvod s přimluvami.
Vezměte s sebou upletené věnečky a pro děti košíčky s kvítky.
- Čt 30. 6.** **Mše sv. s požehnáním na prázdniny na Andělíčku;** srdečně zveme všechny na slavení mše svaté na Andělíčku od 18.00 h s poděkováním za uplynulý školní rok a požehnáním na prázdniny. Děti mohou, jako poděkování, přinést kytičku, kterou ponесou v obětním průvodu.

Vydává Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice

tel.: 376 523 368, e-mail: info@farnostsusice.cz

č. ú.: 821 360 329 / 0800

<https://www.farnostsusice.cz>

redaktor: Aleš Jahoda, sazba: Tomáš Jahoda

e-mail: farnolist@farnostsusice.cz

Farní list č. 4 / 2022 (199), vyšel dne 28. 5. 2022.

Uzávěrka dalšího čísla je v pátek 29. 7. 2022.